



Riigi Teataja

Nr. 27.

28. märtsil 1929 a.

Nr. 27.

- Art. 171. Määrus maanteede ja sildade jaoks riigimetsadest antavate metsamaterjalide hinna kohta.
172. Otsus Sindi alevi tervishoiukaitse alla võtmiseks.
173. Otsus Jõhvi alevi tervishoiukaitse alla võtmiseks.
174. Otsus Möisaküla alevi tervishoiukaitse alla võtmiseks.
175. Ehituskruuntide väljaandmise juhtnöörid.
176. Rahaministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatused.
177. Tallinna Kalasadama maksumäärad.
178. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Viljandimaal.
179. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Järvamaal.
180. Suure-Jaani alevimaksud ja nende tasumise tähtajad 1929/1930 a.

Vabariigi Valitsuse poolt 22. märtsil 1929 a. vastu võetud

171. Määrus maanteede ja sildade jaoks riigimetsadest antavate metsamaterjalide hinna kohta.

Alus: Maanteede seaduse § 28.

§ 1. Avalikkude teede, sildade, truupide, parvede ja nende päralduste, kilomeetripostide, teenäitajate ja käsipuude jaoks ja muudeks teede ehitamisega ja korrashoidmisega ühenduses olevateks otstarveteks antakse omavalitsustele riigimetsast metsamaterjale maksva taksihinnaga, kusjuures ülestöötamise ja väljaveo kulud tasutakse eraldi.

§ 2. Ehitusmaterjale müüakse omavalitsuste asutustele, nende poolt kokku seatud nõudmistes ette nähtud paljuses ja mõõtudes, üksikute nummerdatud puude viisi või raiutud palkidena ja hagu, valmisraiutud või üksikutes metsaosades raiumiseks, materjali arvu järgi.

§ 3. Saadud metsamaterjali eest tasuvad omavalitsused kannuraha hiljemalt 2 aasta jooksul raiepileti või valmismaterjali juures väljaveo loa väljaandmise päevast arvates,

kuna ülestöötamise ja väljaveo kulud tasutakse enne materjali üleandmist.

Käesoleva määruse põhjal saadud metsamaterjale tarvitatakse ainult Maanteede seaduses ette nähtud otstarveteks.

Riigivanem A. Rei.

Teedeminister Osk. Köster.

Riigisekretär K. Terras.

172. Vabariigi Valitsuse otsus 20. märtsist 1929 a.

Rahva tervishoiu korraldamise seaduse (RT 2 — 1928) § 14 põhjal anda Sindi alevile tema administratiiv-piires, arvates 1. aprillist 1929 a., tervishoiu alal samad õigused ja tema peale panna samad kohustused, mis Rahva tervishoiu korraldamise seaduse ja teiste seaduste järgi on linnaomavalitsustel.

Riigivanem A. Rei.

Töö-hoolekandeminister L. Johanson.

Riigisekretär K. Terras.

173. Vabariigi Valitsuse otsus 20. märtsist 1929 a.

Rahva tervishoiu korraldamise seaduse (RT 2 — 1928) § 14 põhjal anda Jõhvi alevile tema administratiiv-piires, arvates 1. aprillist 1929 a., tervishoiu alal samad õigused ja tema peale panna samad kohustused, mis Rahva tervishoiu korraldamise seaduse ja teiste seaduste järgi on linnaomavalitsustel.

Riigivanem A. Rei.

Töö-hoolekandeminister L. Johanson.

Riigisekretär K. Terras.

174. Vabariigi Valitsuse otsus 20. märtsist 1929 a.

Rahva tervishoiu korraldamise seaduse (RT 2 — 1928) § 14 põhjal anda Mõisaküla alevile, arvates 1. aprillist 1929 a., samad õigused ja tema peale panna samad kohustused, mis Rahva tervishoiu korraldamise ja teiste seaduste järgi on linnaomavalitsustel.

Riigivanem A. Rei.

Töö-hoolekandeminister L. Johanson.

Riigisekretär K. Terras.

175. Ehituskruntide väljaandmise juhtnõid.

Alus: Ehituskruntide väljaandmise määrus (RT 53 — 1926 ja 83 — 1928).

§ 1. Maa-alad, mis asuvad Siseministri poolt Riigimaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduse (RT 54 — 1927) § 1 põhjal kinnitatud raudteejaamade ja alevikkude piirkondades, suvitusraionides või teistes kohtades, väljaspool linnade ja alevite administratiiv-piirkondi, kus elanikkudele püsivaid elamisvõimalusi võivad pakkuda põllumajandus-, tööstus- või teised tegevusalad, reserveeritakse Ehituskruntide väljaandmise määru (RT 83 — 1928) § 1 teises lõikes ette nähtud korras ehituskruntide-eluasemete loomiseks.

§ 2. Ehituskruntide planeerimiseks määratud maa-alad, välja arvatud ehituskrundid-eluasemekohad, mis eraldatakse üldises riigimaade planeerimise korras, mõõdetakse määramise ja maakatastri plaanide valmistamise juhtnõu (RT 102 — 1927) nõuete kohaselt. M.t.m. § 51 korras saadud materjalide ja planeerimisele võetava maa-ala täpse plaani alusel seab kokku maakorralduse valitsus planeerimisele võetava maa-ala planeerimise kava. Kava kokkuseadmistest kutsutakse tarviduse korral osa võtma asjatundjatena Teedeministeriumi ehituse-tehnika osakonna, maa-

omavalitsuste liidu ja arhitektide ühingu esindajad. Maa planeerimine viiakse täide M.t.m. § 52 ja järgmistes ette nähtud korras.

Enne M.t.m. § 51 ette nähtud eeltööde algust avaldab riigimaade ülem üleskutset, teadaannete väljapanemisega kohalikus vallamajas, metsäulema, riigimaade ringkonna valitseja ja riigimaade ülema kantseleides ja kuulutamise kohalikus ajalehes, et kuu aja jooksul huvitatud asutustel ja isikutel oleks võimalik vastavate soovidega esineda. Teadaandes ja kuulutuses tähendatakse ära soovide sisseandmise lõputähtaeg.

§ 3. Ehituskruntideks-eluasemeteks reserveeritud maa-alade planeerimisel määratakse kindlaks krundid, mis välja antakse:

a) riiklikkudele asutustele, omavalitsustele, põllumajandusliikudele, haridusliikudele, ühistegeliste ja teistele üldkasulikkudele organisatsioonidele;

b) tööstuslikuks ja äriliseks otstarbeks;

c) suvitusraionides suvituskohtadeks;

d) ehituskruntideks — eluasemeteks.

Seni planeeritud väljaandmata kruntide liigituse, käesolevas paragrahvis tähendatud jaotuse kohaselt, määrab kindlaks maakorralduse valitsus.

§ 4. Ehituskrundi suurus Siseministri poolt Riigimaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduse § 1 põhjal kinnitatud raudteejaamade ja alevikkude ning Vabariigi Valitsuse poolt ehituskruntidena väljaandmiseks reserveeritud maa-alade piirkondades ei või olla üle 1 ha ja väljaspool nimetatud piirkondi üle 5 ha.

Kohalikkude omavalitsuste ettepanekul Põllutöökandeminister võib panna maksma kohalike erilisi ülemmääri.

Enne käesolevate juhtnõu (RT 83 — 1928) § 1 teises lõikes ette nähtud korras ehituskruntide-eluasemete suurused selles paragrahvis tähendatud normideni vähendamisele ei kuulu.

§ 5. Ehituskruntide rendi määramist toimetab riigimaade ringkonna valitseja M.t.m. § 85 korras. Ühes krundi rendiga määratakse kindlaks ka teised eritingimused, mis olenevad kohalikkudest oludest või seotud riiklikkude huvidega ning tarviliikud on rendilepingusse kanda. Kruntide kasutamise tingimuste kohta seatakse kokku akt, mis ühes juurdekuuluvate materjalidega saadetakse kinnitamiseks M.t.m. § 86 ette nähtud korras riigimaade valitsuse direktorile.

Üksiku krundi aasta rent ei või olla alla 2 krooni.

Rendi määramiseks jaotatakse ehituskrundid Siseministri poolt kinnitatud raudteejaamade, alevikkude ning Vabariigi Valitsuse poolt määratud maa-alade piirkondades, kolme liiki:

Väljaspool linnu ja alevide asuvate kinnisvarade hindamise seaduse ja 4. juuni 1901 a. seaduse alusel saadud maaboniteedid	Rahaministri poolt 1906 a. kinnitatud Eestimaa krediitkassa instruksiooni põhjal saadud maaboniteedid
--	---

I liik.	
Põllumaa:	
I, II, III klass.	1, 2, 3-a klass.
Heinamaa:	
I-a, I-b, II-a, II-b, III-a, IV-a klass.	I-a klass.
II liik.	
Põllumaa:	
IV, V, VI klass.	3-b, 4-a, 4-b klass.
Heinamaa:	
I-c, II-c, III-b, IV-b, V-a, V-b, VI-a klass.	1-a ² , 1-b ¹ , 1-b ² , 1-c ¹ , 1-c ² , II-a ¹ , II-b ¹ , II-c ¹ III-a ¹ klass.
Metsamaa:	
männi I kl. kuuse I kl.	
III liik.	
Põllumaa:	
VII, VIII, IX klass.	5-a, 5-b, 6 klass.
Heinamaa:	
III-c, IV-c, V-c, VI-b, VI-c, VII-a, VIII-b, VI-c klass.	I-a ³ , I-b ³ , I-c ³ , II-a ² , II-a ³ , II-b ² , II-b ³ , II-c ² , II-c ³ , III-a ² , III-a ³ , III-b ¹ , III-b ² , III-b ³ , IV-a ¹ , IV-a ² , IV-a ³ , IV-b ¹ , IV-b ² , IV-b ³ klass.
Karja-metsamaa:	

§ 7. Eelmises paragrahvis tähendatud ehituskruntide alusrendiks võetakse iga krundi pealt, suurusega kuni 2500 m²:

I liigis — 4 krooni, II liigis — 3 krooni, III liigis — 2 krooni.

Sellele rendile lisatakse juurde iga ruutmeetri pealt, mille võrra krundi suurus ületab 2500 m²:

I liigis — 0,0006 kr., II liigis — 0,0004 kr., III liigis — 0,0002 kr.

Ehituskruntide maa-ala suuruse alusel väljaarvatud rendile lisatakse juurde krundi üld- ja individuaalasupaiga soodustuste arvel kuni 50%.

§ 8. Tööstuslikuks ja äriliseks otstarbeks eraldatud krundid müüakse Riigi tööstusettevõtete, ärikohtade ja viljapuuadega omanduseks andmise seaduse (RT 16 — 1928) ette nähtud korras ja alustel. Tarbekorral võib Põllutöoministerium neid ka rendile anda enampakkumiselt, ehk keskmiste enampakkumiste hindadega. Krundi algrent saadakse

käesolevates juhtnöörides tähendatud korras ja alustel.

§ 9. Väljaspool Siseministri poolt kinnitatud raudteejaamade, alevikkude ning Vabariigi Valitsuse poolt määratud maa-alade piirkondi asuvate ehituskruntide rent määratakse M.t.m. § 87 alusel.

§ 10. Ehituskrundil asuvad kasutuskõlvulisteks tunnustatud riigi ehitused müüakse ära Ehituskruntide väljaandmise määruse § 15 ette nähtud alustel ja korras krundi pidajale rendilepingu sõlmimisel.

Siseministri poolt kinnitatud raudteejaamade, alevikkude ning Vabariigi Valitsuse poolt määratud maa-alade piirkondades asuvatel krundidel kasvav mets müüakse krundi pidajale keskmise võistluspakkumise hinna ja viljapuud ning põõsad M.t.m. § 95 (RT 106 — 1927) põhjal maksma pandud juhtnööride järele saadud hindade alusel. Väljaspool eelpooltähendatud piirkondi asuvate ehituskruntide mets, viljapuud ja põõsad müüakse krundi pidajale M.t.m. § 95 (RT 106 — 1927) põhjal antud juhtnööride järele saadud hindade alusel.

§ 11. Ehituskruntide kasutamise tingimuste kinnitamisel eraldab riigimaade valitsus renditingimuste ülesseadmisel selgitatud asjaolude põhjal:

1) krundid, mis loosita tarvitamiseks antakse määruse § 6 lit. a ja b põhjal;

2) krundid, mis tarvitamiseks tuleks anda määruse § 6 lit. c põhjal.

§ 12. Kuni maa-alade väljaandmiseni ehituskruntidena annab riigimaade valitsus need tähtajalisele rendile M.t.m. § 87 ette nähtud alustel ja tingimustel, mis ei raskendaks tulevikus nende maade kasutamist ehituskruntidena.

§ 13. On ehituskruntide renditingimused M.t.m. § 86 korras kinnitatud, korraldab riigimaade valitsus kruntide rendile andmist. Loosi teel väljaantavate kruntide loosimise aja ja renditingimused teatab riigimaade valitsus kuulutamisega Riigi Teatajas, kahes ajalehes ja kuulutuse väljapanemisega kohapeal, vähemalt üks kuu aega enne loosimist.

§ 14. Ehituskruntide loosimisest võivad võtta osa perekondadega maata kodanikud, kellel väljaantavate ehituskruntide läheduses püsiv teenistukoht, ehk kellest senise tegevuse või õpitud ameti järgi arvata võib, et ümbruskonnas teenistust leiavad ja kohapealsetes elutingimustes ära elada suudavad.

Suvituskohtade piirkonnas väljaantavate ehituskruntide loosimisest võivad võtta osa ka perekondadega linnaelanikud. Põllutöoministerium võib suvituskohtade piirkonnas suvituskohti välja anda ka enampakkumiselt.

§ 15. Kodanikud, kes ehituskrunti kasutamiseks saada soovivad, mis loosimise teel väljaandmisele määratud, on kohustatud andma selleks tempelmaksustatud avalduse kohalikule riigimaade valitsejale tema kantseleis, kuni kruntide väljaandmise eelpäeva kella 15.

Loosita krundi saamiseks esitatakse sooviva avaldus riigimaade valitsusele.

Avaldusele peab soovija juurde lisama vallavalitsuse või politsei poolt välja antud tõenduse krundi soovija elukutse, praeguse tegevuse, perekonna ja varanduse seisu üle.

§ 16. Enne kruntide loosimisele asumist otsustab määruse § 4 ette nähtud komisjon, keda avalduste esitajatest loosimisest osa võtta lubada.

Iga loosimisele määratud krunt loositakse välja eraldi selle soovijate vahel. Komisjon valmistab krundi soovijate arvu kohaselt loose, kusjuures ühele loosile väljaloositava krundi nr. ära tähendatakse. Loosi võtmine sünnib tähestiku järjekorras. Krundist ilma jääjad võivad ka järgmiste kruntide loosimisest osa võtta.

§ 17. Iga täie loosi väljatõmbamise järele võetakse loosisaajalt allkiri renditingimuste lehel ja nõutakse sisse tagatis krundi $1\frac{1}{2}$ aasta rendi suuruses. Ei täida seda tingimust loosi võtja, kõrvaldab teda komisjon edaspidisest loosi võtmisest ja krunt määratakse uuesti loosimisele soovijate vahel.

§ 18. Loosimise üle peetakse protokoll, milles tähendatakse:

- a) loosimisest osa võtta soovide arv;
- b) komisjoni poolt rahuldamata jäetud avaldused ühes põhjendusega;
- c) loosi võtjad tähestiku järgi;
- d) loosimise tagajärjed.

§ 19. Protokoll kirjutatakse peale loosiime lõppu alla komisjoni liikmete poolt ja komisjoni esimees saadab protokollu ühes juurdekuuluva materjaliga hiljemalt 3 päeva jooksul maavalitsusele kinnitamiseks.

Kui maavalitsus kruntide väljaandmise toimetuse käesolevate juhtnõõride §§ 14, 15, 16, 17 ja 18 määruste rikkumise põhjal kinnitamata jätab, toimetatakse kruntide väljaandmist uuesti § 15 korras sissetulnud soovijate vahel.

§ 20. Käesolevate juhtnõõride alusel võib ühele isikule ainult üht ehituskrunti anda. On aga krundisoovijal varem riigi või eromanduse maad kasutada, siis ei ole temal õigust ehituskruntil loosimisest osa võtta.

§ 21. Jäetakse krundisaaja maavalitsuse poolt juhtnõõride § 20 põhjal kinnitamata, arvatakse tema poolt sissemakstud kautsjon riigi kasuks.

§ 22. On krundisaajad kinnitatud, saadab ringkonna riigimaade valitseja neile tea-

daande maal vallavalitsuse, linnas ja alevites politsei kaudu, hiljemalt ühe kuu jooksul, ilmuda tema kantseleisse rendilepingut alla kirjutama. Ei ilmu krundisaaja määratud tähtajaks lepingut alla kirjutama, või keeldub seda tegemast, loetakse tema krundist loobunuks ning kautsjon arvatakse riigi kasuks ja ringkonna valitseja teatab sellest riigimaade valitsusele.

Lepingu sõlmimisel peab tasutama ka ehituskruntil planeerimisega seotud iga krundi peale langev kulu osa.

§ 23. Ehituskruntil edasiandmine kolmandatele isikutele riigimaade valitsuse loata on keelatud, kusjuures ehituskruntil edasiandmist, millel puudub eluhoone, ei lubata.

§ 24. Ehituskruntil kasutajatele väljaspool raudteejaamade, alevikkude ja Vabariigi Valitsuse poolt määratud ehituspiirkondi, antakse eluhoone ehitamiseks ehitusmaterjali kuni 27 tihumetrit ühistel alustel asunikukudega.

Raudteejaamade, alevikkude ja Vabariigi Valitsuse poolt määratud maa-alade piirkondades asuvate ehituskruntil kasutajatele antakse ehitusmaterjali eluhoone ehitamiseks kuni 27 tihumetrit, selleks riigimetsade valitsuse poolt määratud metskondadest, kus põllumajanduslikkude hoonete ehitamiseks ja kohalikkude elanikkude harilikkude hädaliste vajaduste rahuldamiseks metsamaterjal kindlustatud. Ehitusmaterjal müüakse taksi hinnaga ja ostu-lepingu allakirjutamisel on ostja kohustatud tasuma $\frac{1}{5}$ ostu hinnast. Ülejäänud osa tasutakse aastamaksudena, mis 5 kr. vähemad ei või olla, kuni 12 aasta jooksul. Võla pealt maksab ostja 4% intresse aastast.

Tööstuslikuks ja äriliseks otstarbeks eraldatud kruntide saajatele ehitusmaterjali käesolevates juhtnõõrides ette nähtud korras ja tingimustel ei anta.

§ 25. Riigimaade valitsuse direktor võib varemalt väljarenditud ehituskruntil rentniku soovil, kui krundi saajal kasutamiseks oleval krundil eluhoone omanduseks olemas ja mida ei kasutata tööstuslikuks või äriliseks otstarbeks, käesolevate juhtnõõride alusel ja tingimustel rendile anda senistele pidajatele. Ühele isikule võib rendilepingut uuendada käesolevates juhtnõõrides tähendatud tingimustel ja alustel ainult ühe krundi kohta.

§ 26. Ehituskruntil väljaandmise juhtnõõrid (RT 29 — 1927) kaotavad maksvuse.

23. märtsil 1929 a.

Põllutööminister K. Soonberg.

Maakorralduse ja metsade peavalitsuse peadirektor J. Kitsing.

176. Rahaministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatused.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4 ja 6 (RT 27 — 1927) ja Vabariigi Valitsuse poolt 12. septembril 1928 a. vastu võetud ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja tasude määramise juhtnööride põhjal kindlaks määratud ja RT 65, 103 — 1927 ja 80 — 1928 avaldatud Rahaministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis ja tasumäärad muudetakse järgmiselt:

Ameti nimetus	Arv	Kuupalk	Lisatasud	Mis ajast arvates
Vähendamine.				
Kinnisvarade hindamise amet. Kantselei.				
Öövaht	1	50.—	—	1. oktoobrist 1928 a.
Maamõõdu-osakond.				
Vanem maamõõtja	1	120.—	—	1. aprillist 1928 a.
Maamõõtja	2	110.—	—	„ „
Noorem maamõõtja	1	100.—	—	„ „
Hindamise-osakond.				
Metsahindamise revident	1	170.—	—	„ „
Vanem metsahindaja	2	130.—	—	„ „
Vähendamine kokku	8			
Suurendamine.				
Otsekoheste maksude peavalitsus. A. Keskasutus.				
Kantseleiametnik	1	60.—	—	1. jaanuarist 1929 a.
„	2	50.—	—	„ „
„	2	45.—	—	„ „
B. Maksuametid.				
Käskjalg	1	50.—	—	„ „
Kokku	6			
Tolli peavalitsus. B. Tolliametid.				
Revident	3	170.—	—	1. veebruarist 1929 a.
Raamatupidaja	1	100.—	—	„ „
Tolliarvestaja	2	100.—	—	„ „
Vanem kantseleiametnik	1	65.—	—	„ „
Ladude ülevaataja	1	75.—	Korter	„ „
Valvur	2	60.—	—	„ „
Kokku	10			
Kinnisvarade hindamise amet. Kantselei.				
Ahjüketja	1	55.—	—	1. oktoobrist 1928 a.
„	1	50.—	Korter, küte ja valgustus	
Hindamise-osakond.				
Eriteadlane metsahindamise alal . . .	1	170.—	—	1. aprillist 1928 a.
Maade tulukuse uurimise instruktor .	1	170.—	—	„ „
Vanem maahindaja	1	130.—	—	„ „
Kokku	5			
Suurendamine kokku	21			

8. märtsil 1929 a.

Rahaminister A. Oinas.
Pearaamatupidaja Ottoson.

Tallinna linnavolikogu poolt 27. veebruaril 1929 a. vastu võetud

177. Tallinna Kalasadama maksu-määrad.

§ 1. Sadama tarvitamise eest maksavad laevad ja paadid järgmisi makse:

1. Ühekordne sadamamaks.
2. Sillamaks.
3. Puudamaks kaupade pealt.

Märkus. Reisijate laevad ja mootorpaadid nende maksude alla ei käi ja nemad võivad tarvitada sadamat erikokkuleppel linnavalitsusega.

Sadamamaks.

§ 2. Sadamamaksu maksavad laevad ja paadid järgmiselt:

- | | |
|---|----------|
| 1) Lahtised paadid kuni 6,7 meetrit pikad | Kr. —.50 |
| 2) Lahtised paadid üle 6,7 meetri pikad | „ 1.— |
| 3) Lahtised paadid mootoriga kuni 7 HJ | „ 1.— |
| 4) Lahtised paadid mootoriga 7—12 HJ | „ 2.— |
| 5) Lahtised paadid mootoriga 12—20 HJ | „ 5.— |
| 6) Lahtised paadid mootoriga üle 20 HJ | „ 10.— |
| 7) Laevad (tekiga) kuni 10 reg.-tonni | „ 2.25 |
| 8) Laevad (tekiga) 10—20 reg.-tonni | „ 3.75 |
| 9) Laevad (tekiga) 20—50 reg.-tonni | „ 7.50 |
| 10) Laevad (tekiga) üle 50 reg.-tonni | „ 22.50 |

Märkus. Laevad ja paadid, mis tormi eest või mootori rikke puhul Kalasadamasse tulevad ja kaupasad peale ei võta või maha ei laadi, maksavad sadamamaksu 50% vähem § 2 ette nähtud määradest.

Sillamaks.

- § 3. 1) Laevad ja paadid, mis silda tarvitavad alla ühe tunni, on maksust vabad.
- 2) Laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 3 tundi, maksavad Kr. —.50
 - 3) Laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 8 tundi, maksavad „ 2.50
 - 4) Laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 12 tundi, maksavad „ 5.—

- 5) Laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 24 tundi, maksavad Kr. 10.—
 - 6) Laevad ja paadid, mis üle selle aja silda tarvitavad, maksavad öö-päeva kohta „ 10.—
- Märkus. Pikemaajalise, üle 2 nädala kestva seisu eest on maks erikokkuleppe järgi linnavalitsusega. Talvekorterisse jäämise eest maksavad lahtised paadid 3 kr. ja laevad kuni 10 reg.-tonni 15 kr. ja üle 10 reg.-tonni — 25 kr. kõige talvekorteris seisu aja eest.

Kaubamaks.

§ 4. 1. Kaubamaksu võetakse järgmiselt:

- a) Värskekala iga 10 kilogrammi pealt 2 senti
- b) Soolatud kala iga 10 kilogrammi pealt 1 sent
- d) Muude kaupade iga 10 kilogrammi pealt 3 senti.

2. Laevad põletispuudega maksavad iga meetrisülla eest 15 senti.

Märkus. Laevad põletispuudega on sillamaksust vabad:
10-ne meetrisülla laadungiga ühe päeva vältusel,
20-ne meetrisülla laadungiga kahe päeva vältusel,
40-ne meetrisülla laadungiga kolme-päeva vältusel.

Peale seda aega maksavad laevad § 3 ette nähtud sillamaksu tariifi järgi.

3. Kaubamaksu ei võeta pealelaaditavate toiduainete, ehitusmaterjalide ja kalapüügi tarbeasjade pealt, mida kalakaupa välja laadinud paadid peale võtavad.

§ 5. Sumpad ja muud elusate kaladega kauplevad laevad on kaubamaksust vabad ja maksavad sillamaksu 3 kr. öö-päeva pealt.

§ 6. Sadamamaksu ei võeta paatidelt, mis Kalasadamasse tulevad riiklike või kogukondlike kohustuste täitmiseks. Kui aga paati peale nimetatud ülesannete kasutatakse samal reisil ühtlasi kaupade toomiseks või viimiseks, arvestatakse maksud eelpooltoodud tariifide järgi.

§ 7. Maksud tasutakse sadama-ülevaatajale sellekohase kviitungi vastu vähemalt enne sadamast lahkumist, ning sadama-ülevaatajal on õigus nõuda maksude tasumist peale ühenädalast laeva või paadi viibimist sadamas.

§ 8. Käesolevad Kalasadamama maksumäärad astuvad jõusse 2 nädalat pärast nende kuulutamist Riigi Teatajas, samuti kaotavad sellest ajast oma maksuvuse maksumäärad, mis kuulutatud Riigi Teatajas 32 — 13.

aprillil 1926 a. ja Riigi Teatajas 36 — 14.
aprillil 1927 a.

Linnapea A. Uesson.

Sekretär J. Traurig.

Viljandi maavolikogult 11./12. veebruaril 1929 a. vastu võetud

178. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Viljandimaal.

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsi 1917 a. seaduse teostamise määruse 22. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 173 art. 953) § 7 ja Semstvo seaduse 9. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 157 art. 870) § 180 p. 1.

§ 1. Iga kodaniku kohuseks on käia ettevaatlikult ümber tule, tuletikkude, tulesüütajate, plahvatavate ning muude kergesti süttivate ja põlevate ainetegea.

Isikuid, kellele kuulub teiste järelevalve, kohustatakse valvama, et nende valvealused tarviliku ettevaatusega käiksid ümber tähen-datud ainetegea.

§ 2. Keelatakse hoida § 1 loetletud aineid lastele ja nõdrameelsetele kättesaadavas kohas, usaldada lahtiselt põlevat lampi või küünalt lastele ja nõdrameelsetele ning jätta lapsi ja nõdrameelseid kui ka loomi järelevalveta ruumidesse, kus lahtiselt põlev tuli ei ole asetatud neile kättesaamatusse kohta.

§ 3. Keelatakse jätta järelevalveta lahtis tuld ahjudesse ja pliitide alla, eriti vihtlemissaunadesse, kuivatusetaredesse, pesu- ja sepikodadesse, kui ka sütega köetavaid tee- ja kohvimasinaid ning triikraudu elu- ruumidesse, koridoridesse, eeskodadesse, trepikodadesse, treppidele, töökodadesse, kuuridesse ja mujale, kus väljakukkuvad põlevad söed ja väljalendavad sädemed võivad lan- geda tuldvõtvale ümbrusele ning süüdata selle põlema.

Samuti keelatakse jätta järelevalveta lahtise taeva alla tehtud tuld, olgu see metsas, karja- maal, heinamaal, väljal või mujal, lahkudes jälgitagu hoolega, et tehtud tuli oleks täie- likult kustunud.

§ 4. Keelatakse pilduda põlevaid tiku-, paberossi- ja sigariotsi ja puhastada põlevaid piipusid kohtades, kus on kergesti süttivaid aineid, nagu: õled, heinad, valminud vili, kuiv rohi ja kanarbik, kuivad puud, põõsad, turvas ja muud sarnased tuldvõtvad ained. Eriti maksab see keeld metsakohtades suve- ajal.

§ 5. Keelatakse bensiini, petrooleumi, piir- ituse, eetri ja teiste sarnaste kergesti sütti- vate vedelikkude valamine tulle. Samuti keelatakse igasuguste kergesti süttivate ja põlevate ainete hoidmine lähemal kui 1 m tuleasemetest, aurukateldest, kütetorudest ja korstnatest, eriti katustealustel, kui ka paberijätiste, kaltsude j.n.e. hoidmine soo- jamüüride, korstna ja seinte vahel.

§ 6. Keelatakse lahtise tule tegemine väl- jas hoonete ja kergesti põlevate ning sütti- vate ainete hoiukohtade juures lähemal kui 25 m.

§ 7. Keeta ja valmistada tõrva ja muid tulehädahohtlikke aineid võib ainult tulekind- lates ruumides; erandina võib seda teha ka väljaspool, kuid vaigse ilmaga ja vähemalt 25 m kauguses hoonetest, puuriitadest, hao-, turba-, õle- ja heinakuhiadest, risuhuni- kutest, valminud viljapõldudest, metsast ja turbarabadest.

§ 8. Aurukatelde korstnad olgu varustatud töötamisel korrapäraste sädemepüüdjatega või sädemekustutajatega. Valvatagu hoolega, et juhuslikult väljalendavad tulesädemed ei teki- taks tuleõnnetust. Töötava aurukatla juures olgu tulekustutusabinõud, kas harilik tule- tõrje prits või vähemalt toober-prits (hydro- pult), mis täidetud veega, või üks täidetud keemiline käsitulekustutaja.

§ 9. Tuleõnnetuste, isäranis metsapõlen- gute ärahoiuks varustatagu sädemekindandvate jõuvankrite ja muude masinate korstnad kor- rapäraste sädemepüüdjatega (näit. tiheda traat- võrguga) ja ahjude ning tuhakastide ukсед olgu terved, hoonetest, metsadest ja turba- rabadest mööda- või läbisõidul hoolitsegu juhid, et ei lendaks tulesädemeid ega ei kukuks välja küttekollétest põlevaid kütte- jätiseid.

§ 10. Keelatakse kanda süsi ja tuhka tule- asemetest kustutamatul ja jahutamatul tuld- kardetavatesse kohtadesse. Tuhk ja söed hoitagu kustutamiseks ja jahutamiseks tule- kindlast materjalist valmistatud ning tule- kindla kaanega varustatud nõudes — niisugus- tes ruumides, kus põrand samuti tulekindlast materjalist, nagu kivi, savi, muld, liiv, — tuld- kartvatest seintest mitte lähemal kui 1 m.

§ 11. Keelatakse alla 14 a. lastele müüa tulevärki. Samuti keelatakse lubada neile mängida tule, püssirohu ja muude sarnaste asjadega.

§ 12. Keelatakse tulevärki tegemine met- sas kui ka hoonetest ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtadest lähemal kui 35 m.

§ 13. Elektri-sisseseaded peavad vastama maksmapandud nõuetele.

§ 14. Tuldhakkavate lagedega ruumes varustatagu põlevad lae- ja seinalambid klaasi kohalt kaitsevarjuga või löödagu lagi lampide kohalt kaitseplekiga (mitte tsinkplekiga) ja asetatagu lambid sinna alla mitte lähemale kui $\frac{1}{2}$ m lambiklaasi ülemisest otsast arvatult.

§ 15. Ruumes, kus hoitakse kergesti põlevaid ja süttivaid aineid, kohustatakse tarvitama laternaid, millesse tulepessa kõvasti kinnitatud tule juhuslikult väljakukkumise ärahoiuks.

§ 16. Rehtedes, tallides, lautades, küünides, puukuurides, lakkades, puutöökodades, katustealustel ning üldse igas kohas, kus on kergesti põlevaid aineid, nagu heinu, linu, laaste, õlgi, kaltse, paberijätiseid j.n.e., tarvitatagu valgustamiseks ainult kinniseid laternaid, mis pandud põlema väljaspool neid ruume.

Keelatakse suitsetada neis ruumes kui ka üldse kergesti põlevate ja süttivate ainetega tegutsemisel, samuti katusetöödel ja rehepeksmisel, olgu see hoones või masinaga väljas.

§ 17. Rehekütmisel valvatagu hoolega tule järele ja hoitagu seal lähedal igaks juhtumiseks suurem nõu veega. Ahet ei tohi asetada lähemale 1 meetrit ahjust. Reheahjud olgu kinnise kerisega ja vähemalt $\frac{1}{2}$ meetri kaugusele ulatava võlviga üle ahjusuu.

Märkus. Reheahjud, mis ei vasta eel- tähendatud nõudele, tulevad ümber ehitada 1 aasta jooksul, arvates sundmääruse maks- mahakkamisest.

§ 18. Ahjud, pliigid, truubid, korstnad ja tulemüürid ehitatagu täiesti tulekindlalt ja hoitagu alati puhtad ja korras, eriti avalikkudes asutistes ja tööstusettevõtetes. Pliitide kohal olev sein isoleeritagu tulekindlalt.

§ 19. Ahjude ja pliitide ette, kus ei ole tulekindlaid põrandaid, naelutatagu metall- lehed.

§ 20. Majaomanikud või nende asemikud hoolitsegu, et iga nelja kuu järgi, töökodades aga igas kuus kord, puhastataks korralikult köetavate ahjude korstnad ja lõõrid.

Tahma põletamine korstnates võib sün- dida vaikselt ilmal tuletõrje üksuse peamehe või tema asetäitja teadmisel.

§ 21. Majaomanikud ja nende asemikud vastutavad oma majades olevate korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või truupide ja muude tuleasemete korralikkuse eest.

Üürnikud, kelle korteris korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või muude tuleasemete juures leidub vigastusi või muid puudusi, on kohus-

tatud teatama sellest kohe majaomanikule või tema asemikule.

§ 22. Ölikütte- ja malmahjude kui ka õli- ja piiritusekookide tarvitamisel isoleeri- tagu nad tuldkartvatest ehitusosadest tule- kindla katte abil või tulekindlal alusel vähe- malt 1 m kaugusesse asetamisega.

§ 23. Igas suuremas äri- ja tööstusette- võttes, nagu kaubaladudes, eriti metsamater- jalide ladudes, puuhoovides, saeveskites, sa- muti ka avalikkudes asutistes, nagu võõraste- majades, haigemajades, hoolekandeaustistes, köikides avalikkudes rahva- ja seltsimajades olgu hädatarvilikud tulekustutusabinõud.

Tulekaitseks tarvilikud abinõud ja nende asetuse tähendatud ettevõtetes ja asutistes määrab komisjon, koosnev maavalitsuse esin- dajast, kes ühtlasi komisjoni juhatajaks, politsei esindajast ja tuletõrje esindajast, ettevõtte või asutise juhataja või selle asemiku osavõtul. Komisjoni liikmed on õigustatud kontrollima selle paragrahvi nõuete täitmist igal ajal.

§ 24. Talu- ja majaomanikud on kohus- tatud pidama oma majade juures tulekahju kustutamise tarvis: a) pange, b) veevaadi või -tõrre, d) pootshaagi, e) raudkangi, g) kirve, h) 2 redelit, millistest teise pikkus on vähemalt kõrgema hoone katuseräästa ulatu- seni, ja i) tugevajõulise helisignaali — lokulaua, signaalipasuna või muu signaali abinõu koha- liku vallaomavalitsuse määramisel.

§ 25. Tuleõnnetusest teatatagu kohe sig- naali andmisega kohaliku vallaomavalitsuse poolt määratud alarmeerimise viisil; naabrid, kes signaali kuulevad, on kohustatud seda edasi andma.

Ühtlasi teatatagu tuleõnnetusest viibimata kohalikele tuletõrjele ja politseile.

§ 26. Küla või aleviku elanikke kohusta- takse oma kodakondsetega, veo- ja tule- kustutusabinõudega viibimata tulekahjule appi ruttama ja seal alluma tuletõrje juhataja, kui see aga kohal ei ole, siis politsei või valla- valitsuse esindaja kustutamistöode korral- dustele.

Veo- ja tulekustutamisinõud, mis tulevad kaasa võtta tulekahjule appi minnes, määrab kindlaks kohalik vallavalitsus.

§ 27. Käesoleva määruse täitmise järele- valve valdades kuulub peale politsei ja nende, kes selles määruses eriti nimetatud (§ 23), vallavanematele, nende abidele ja tuletõrje ühingu juhatause liikmetele.

§ 28. Käesoleva sundmääruse rikkujad võe- takse vastutusele R. n. s. § 29 järgi, kui nad ei lange muule eriti ette nähtud karistusele.

§ 29. See sundmäärus hakkab maksma viieteistkümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Viljandis, 6. märtsil 1929 a. Nr. 18/359.

Viljandi maavalitsuse esimees H. Lauri.

Sekretär A. Siitam.

Järva maavolikogult 8. detsembril 1928 a. vastu võetud

179. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Järvamaal.

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsil 1917 a. seaduse teostamise määruse 22. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 173 art. 953) § 7 ja Semstvo seaduse 9. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 157 art. 870) § 108 p. 1.

§ 1. Igäuhe kohuseks on käia ettevaatlikult ümber tule, tuletikkude, keemiliste tule süütajate, plahvatavate ning muude kergesti süttivate ja põlevate ainete ga.

Isikuid, kellele kuulub teiste järelevalve, kohustatakse valvama, et nende valvealused tarviliku ettevaatusega ümber käiksid tähtsitud ainete ga.

§ 2. Keelatakse hoida § 1 loetletud aineid lastele ja nõdrameelsetele kätte saadavates kohtades, usaldada lahtiselt põlevat lampi või küünalt lastele ja nõdrameelsetele ning jätta lapsi ja nõdrameelseid kui ka loomi järelevalveta ruumidesse, kus lahtiselt põlev tuli ei ole asetatud neile kättesaamatusse kohta.

§ 3. Keelatakse jätta järelevalveta lahtist tuld ahjudesse ja pliitide alla, eriti vihtlemis-saunadesse, kuivatusetaredesse, pesu- ja sepi-kodadesse, kui ka sütega köetavaid tee- ja kohvimasinaid ja triikraudu eluruumidesse, koridoridesse, eeskodadesse, trepikodadesse, treppidele, töökodadesse, kuuridesse ja mujale, kus väljakukkuvad põlevad söed ja väljalendavad sädemed võivad langeda tuldvõtvale ümbrusele ning süüdata selle põlema.

Samuti keelatakse jätta järelevalveta lahtise taeva alla tehtud tuld, olgu see metsas, karjamaal, heinamaal, väljal või mujal; lah-kudes jälgitagu hoolega, et tehtud tuli oleks täielikult kustunud.

§ 4. Keelatakse pilduda põlevaid tiku-, paberossi- ja sigariotsi kui ka puhastada põle-vaid piipusid kohtades, kus on kergesti süttivate aineid, nagu: õled, heinad, valminud vili, kuiv rohi ja kanarbik, kuivad puud, pöösad, turvas ja muud sarnased. Eriti maksab see keeld metsakohtades suveajal.

§ 5. Keelatakse bensiini, petrooleumi, piirituse, eetri ja teiste sarnaste kergesti süttivate vedelikkude valamist tulle.

Samuti keelatakse igasuguste kergesti süttivate ja põlevate ainete hoidmine lähemal kui 1 m tuleasetest, aurukateldest, küttetorudest ja korstnatest, eriti katustealustel, kui ka paberijätiste, kaltsude jne. hoidmine soojamüüride, korstna ja seinte vahel.

§ 6. Keelatakse tuletegemine väljas hoonete ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtade juures lähemal kui 35 m.

§ 7. Keeta ja valmistada tõrva ja muid tulehädadohtlikke aineid võib ainult tulekindlates ruumides; erandina võib seda teha ka väljaspool, kuid vaigse ilmaga ja vähemalt 25 meetri kauguses hoonetest, puuriitadest, hao-, turba-, õle- ja heinakuhadest, risuhunikutest, valminud viljapõldudest, metsast ja turbarabadest.

§ 8. Aurukatelde korstnad olgu töötamisel varustatud korrapäraste sädemepüüdjatega või sädemekustutajatega. Valvatagu hoolega, et juhuslikult väljalendavad tulesädemed ei teki- taks tuleõnnetust. Töötava aurukatla juures olgu tulekustutusabinõud, kas harilik tuletõrje prits või vähemalt tooberprits (hydropult), mis täidetud veega, või üks täidetud keemiline käsitulekustutaja.

§ 9. Tuleõnnetuste, isearanis metsapõlen-gute ärahoiuks varustatagu sädemeid-andvate jõuvankrite ja muude masinate korstnad korra-päraste sädemepüüdjatega (näit. tiheda traat-võrguga) ja ahjude ning tuhakastide ukсед olgu terved; hoonetest, metsadest ja turba-maadest mööda- või läbisõidul hoolitsegu juhid, et ei lendaks tulesädemeid ega kütte-koldest ei kukuks välja põlevaid küttejätiseid.

§ 10. Keelatakse kanda süsi ja tuhka tule-asetest kustutatamatult ja jahtumatult tuld-kardetavatesse kohtadesse. Tuhk ja söed hoitagu kustutamiseks ja jahtumiseks tule-kindlast materjalist valmistatud ning tulekindla kaanega varustatud nõudes — niisugustes ruumides, kus põrand samuti tulekindlast materjalist, nagu kivi, savi, muld, liiv — tuld-kartvatest seintest mitte lähemal kui 1 m.

§ 11. Keelatakse müüa lastele alla 14 a. vana tulevärki. Samuti keelatakse lubada neile mängida tule, püssirohu ja muude sar-naste asjadega.

§ 12. Keelatakse tulevärgi tegemine met-sas kui ka hoonetest ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtadest lähemal kui 35 m.

§ 13. Elektri-sisseseaded peavad vastama maksmapandud nõuetele.

§ 14. Tuld hakkavate lagedega ruumides varustatagu põlevad lae- ja seinalambid klaasi kohalt kaitsevarjuga või löödagu lagi lampide kohalt kaitseplekiga (mitte tsinkplekiga) ja asetatagu lambid sinna alla mitte lähemale kui $\frac{1}{2}$ m lambi klaasi ülemisest otsast arvatult.

§ 15. Ruumides, kus hoitakse kergesti põlevaid ja süttivaid aineid, kohustatakse tarvitava laternaid, millesse tulepesa kõvasti kinnitatud tule juhuslikult väljakukkumise ärahoiduks.

§ 16. Rehtedes, tallides, lautades, küünides, puukuurides, lakkades, puutöökodades, katustealustel ning üldse igas kohas, kus on kergesti põlevaid aineid, nagu heinu, linu, laaste, õlgi, kaltse, paberijätiseid jne., tarvitatagu valgustamiseks ainult kinniseid laternaid, mis pandud põlema väljaspool neid ruume.

Keelatakse suitsetada nendes ruumides kui ka üldse kergesti põlevate ja süttivate ainetega tegutsemisel, samuti katusetöödel ja rehepeksmisel, olgu see hoones või masinaga väljas.

§ 17. Rehekütmisel valvatagu hoolega tule järele ja hoitagu seal lähedal igaks juhtumiseks suurem nõu veega. Ahet ei tohi asetada lähemale 1 meetrit ahjust.

Reheahjul olgu vähemalt $\frac{1}{2}$ meetri kaugusele ulatuv võlv üle ahju suu.

§ 18. Märgus. Reheahjud, mis ei vasta eeltähendatud nõudele, tulevad ümber ehitada 1 aasta jooksul, arvates sundmääruse maksimahakkamisest.

§ 18. Ahjud, pliidad, truubid, korstnad ja tule müürid ehitatagu täiesti tulekindlalt ja hoitagu alati puhtad ning korras, eriti avalikkudes asutistes ja tööstusettevõtetes. Pliitide kohal olev sein ja lagi isoleeritagu tulekindlalt.

§ 19. Ahjude ja pliitide ette, kus ei ole tulekindlaid põrandaid, naelutatagu vähemalt 45 sm laiad metall-lehed, mis ulatuvad kütavause kummalegi poole vähemalt 25 sm.

§ 20. Majaomanikud või nende asemikud hoolitsegu, et iga kahe kuu järele, töökodades aga igas kuus kord, korstnaid ja lõõre korralikult puhastatakse.

Tahma põletamine korstnates võib sündida vaibsel ilmal tuletõrje üksuse peamehe või tema asetäitja teadmisel.

§ 21. Majaomanikud ja nende asemikud vastutavad oma majades olevate korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või truupeid ja muude tuleasemete korralikkuse eest.

Ünnikud, kelle korteris korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või muude tuleasemete juures leidub vigastusi või muid puudusi, on kohustatud teatama sellest kohe majaomanikule või tema asemikule.

§ 22. Õlikütte- ja malm-ahjude kui ka õli- ja piiritusekookide tarvitamisel isoleeritagu

need tuld kartvatest ehituseosadest tulekindla katte abil või tulekindlal alusel vähemalt 1 m kaugusesse asetamisega.

§ 23. Igas suuremas äri- ja tööstusettevõttes, nagu kaubaladudes, eriti metsamaterjalide ladudes, puuhoovides, saeveskites, samuti avalikkudes asutistes, nagu võõrastemajades, haigemajades, hoolekandeaustistes, kõikides avalikkudes rahva- ja seltsimajades olgu hädatarvilikud tulekustutusabinõud.

Tulekaitseks tarvilikud abinõud ja nende asetuse tähendatud ettevõtetes ja asutistes määrab komisjon, koosnev maavalitsuse esindajast, kes ühtlasi komisjoni juhatajaks, politsei esindajast ja tuletõrje esindajast, ettevõtte või asutise juhataja või selle asemiku osavõtul. Komisjoni liikmed on õigustatud ka selle paragrahvi nõuete täitmist igal ajal kontrollerima.

§ 24. Talu- ja majaomanikud on kohustatud pidama oma majade juures tulekahju kustutamise tarvis: a) pange, b) veevaadi või -tõrre, vähemalt 10-pangeline, d) pootshaagi, mille raudosa vähemalt 1 m pikk, e) raudkangi, g) kirve, h) 2 redelit, ühe 4 m pika ja teise vähemalt kõrgema hoone katuseräästa ulatuseni ja i) tugevajõulise helisignaali — lokuluaa, signaalpasuna või muu kohaliku vallaomavalitsuse määramisel.

§ 25. Tuleõnnetusest teatatagu kohe signaali andmisega kohaliku vallaomavalitsuse poolt määratud alarmeerimise viisil; naabrid, kes signaali kuulevad, on kohustatud seda edasi andma.

Ühtlasi teatatagu tuleõnnetusest viivitamata kohalikule tuletõrjele ja politseile.

§ 26. Küla või aleviku elanikke kohustatakse oma kodakondsetega, veo- ja tulekustutamisinõudega viibimata tulekahjule appi ruttama ja seal alluma tuletõrje juhataja, kui see aga kohal ei ole, siis politsei või vallavalitsuse esindaja kustutamistööde korraldustele.

Veo- ja tulekustutamisinõud, mis tulevad kaasa võtta tulekahjule appi minnes, määrab ette kindlaks kohalik vallaomavalitsus.

§ 27. Käesoleva määruse täitmise järelevalve valdades kuulub peale politsei ja nende, kes selles määruses eriti nimetatud (§ 23), vallavanematele, nende abidele ja tuletõrje ühingu juhatase liikmetele.

§ 28. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 järgi, kui nad ei lange muule eriti ette nähtud karistusele.

§ 29. See sundmäärus hakkab maksma üks kuu pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Järva maavalitsuse esimees J. Sõnajalg.

Sekretär V. Krabi.

180. Suure-Jaani alevimaksud ja nende tasumise tähtajad 1929/1930 a.

(Suure-Jaani alevivolikogu poolt vastu võetud 1. oktoobril 1928 a. prot. nr. 7 p. III ja 28. jaanuaril 1929 a. prot. nr. 1 p. IV.)

	Maksud nimetused	Maksu suurus	Vüvitusraha tähtajaks mittermaksimise puhul	Maksu tasumise tähtajad
1	Hindamismaks kinnisvarade pealt:			
	a) hoonete pealt	2% puhtast tulust	1% kuus	I pool — 1. mai
	b) vabrikute ja tööstusasutuste pealt	1% väärtusest		II pool — 1. okt.
2	Naturaalkohustuste asemaks:			
	I liik — Jaama, Männiku, Kiriku, Tallinna, Pärnu, Ilmatari, Vambola, Supeluse ja Viljandi tänavate äärsed krundid, välja arvatud kv. VIII	1½ senti ruutsüld	1% kuus	I pool — 1. mai II pool — 1. okt.
	II liik — Ülejäänud osade pealt, välja arvatud kv. I, II, VIII kuni XV-ni	1 sent ruutsüld		
	III liik — kv. I, II, VIII—XV-ni	¾ senti ruutsüld		
3	Laadamaks:			
	a) müüdava hobuse pealt 150 kr. ja kallimad	1½ krooni		
	b) müüdava hobuse pealt alla 150 kr.	75 senti		
	d) müüdava varsa pealt	50 senti		
	c) müüdava sarvlooma pealt	50 senti		
	e) müüdava lamba või kitse pealt	15 senti		
	f) iga koorma või veoriista pealt, millest või mille kõrval kaupa müüakse, kauba väärtuse järgi	10—50 senti		Maks tuleb tasuda laadapäeval maksukorjajatele
	g) korvist või käe pealt müüjalt	10 senti		
	h) kauplustelt müügikoha jooksva sülla pealt	1 kroon		
	i) laua või maasoleva korvi pealt	25 senti		
	j) laadalõbustustelt (palaganidelt j.n.e.) iga tarvitatava ruutsülla maapinna pealt	1 kroon		
4	Jalgrattamaks	2 krooni	1% kuus	1. juuni
5	Sõiduriistade maks:			
	a) kahehobuse sõiduvankri pealt	10 krooni		
	b) ühehobuse sõiduvankri pealt	2 krooni	1% kuus	I pool — 1. mai
	c) saani pealt	2 krooni		II pool — 1. okt.
6	Iseliikuvate sõiduriistade maks:			
	a) sõiduauto hobusejõu pealt	6 krooni		
	b) veoauto hobusejõu pealt	3 krooni	1% kuus	1 juuni
	c) mootorratta hobusejõu pealt	2 krooni		
7	Maks äritunnistuste pealt	50% riigimaksust		Ühes riigimaksuga

	Maksude nimetused	Maksu suurus	Viivitusraha tähtjaks mittemaksmise puhul	Maksu tasumise tähtjad
8	Lisaärimaks (puhtakasumaks) . .	$\frac{1}{8}$ riigimaksust	Riigimaksu protsent	Ühes riigimak- suga
9	Koortemaks:			
	a) jahikoera pealt	5 krooni		
	b) teiste koorte pealt	à 2 krooni	1% kuus	1. juuni
10	Lõbustusemaks	20% pileti hin- nast		Alevivolikogu sundm. järgi RT 134 — 1923
11	Trahterimaks:			
	a) alkoholita einelaudade pealt . .	100 krooni		1. jaan. ja 1. juul.
	b) alkoholiga trahterite pealt . . .	4.000 krooni		Iga kuu esimesel

Suure-Jaanis, 8. märtsil 1929 a. Nr. 1163.

Alevivanem (allkiri).

Sekretär (allkiri).